

**UCHWAŁA NR XVIII/127/2016
RADY GMINY LUBSZA**

z dnia 17 marca 2016 r.

**w sprawie uchwalenia Gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar
przemocy w rodzinie na lata 2016-2020**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1515, zm. Dz. U. z 2015 r., poz. 1045, poz. 1890), art. 6 ust 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (t. j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1390) Rada Gminy Lubsza uchwala, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się Gminny program przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie na lata 2016-2020, stanowiący załącznik nr 1 do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Lubsza.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy
Lubsza

Jan Minosora

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr XVIII/127/2016
Rady Gminy Lubsza
z dnia 17 marca 2016 r.

**Gminny Program Przeciwdziałania
Przemocy w Rodzinie
i Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie
na lata 2016-2020**

Lubsza 2016

I. WSTĘP

Według polskich regulacji prawnych przemoc jest przestępstwem. W zależności od tego, czy przemoc ma charakter jednorazowy, czy się powtarza, jest ścigana z różnych artykułów Kodeksu karnego. Jeżeli przemoc ma charakter ciągły, zostanie zakwalifikowana jako przestępstwo znęcania się nad rodziną z art. 207 Kodeksu karnego (Dz. U. z 1997 r. Nr 88, poz. 553 z późn. zm.), które jest ścigane z urzędu.

Artykuł 207 Kodeksu karnego stanowi:

„§1. Kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny i fizyczny, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

§2. Jeżeli czyn określony w §1 połączony jest ze stosowaniem szczególnego okrucieństwa, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do 10 lat.

§3. Jeżeli następstwem czynu określonego w §1 lub 2 jest targnięcie się pokrzywdzonego na własne życie, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od 2 do 12 lat”.

Zgodnie z art. 9d ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie podejmowanie interwencji w środowisku wobec rodziny dotkniętej przemocą odbywa się w oparciu o procedurę „Niebieskie Karty”. Procedura „Niebieskie Karty” obejmuje ogół czynności podejmowanych i realizowanych przez przedstawicieli jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, Policji, oświaty i ochrony zdrowia, w związku z uzasadnionym podejrzeniem zaistnienia przemocy w rodzinie.

Przedstawiciele podmiotów, o których wyżej mowa realizują procedurę „Niebieskie Karty” w oparciu o zasadę współpracy i przekazują informacje o podjętych działaniach przewodniczącemu zespołu interdyscyplinarnego. Wszczęcie procedury „Niebieskie Karty” następuje przez wypełnienie formularza „Niebieska Karta” w przypadku powzięcia, w toku prowadzonych czynności służbowych lub zawodowych, podejrzenia stosowania przemocy wobec członków rodziny lub w wyniku zgłoszenia dokonanego przez członka rodziny lub przez osobę będącą świadkiem przemocy w rodzinie.

Wszystkie instytucje państwowe i samorządowe, które w związku ze swoją działalnością dowiedziały się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu są zobowiązane niezwłocznie poinformować o tym prokuraturę lub policję. Zaniechanie tego obowiązku może skutkować odpowiedzialnością karną.

II. TEORETYCZNE PODSTAWY ZJAWISKA PRZEMOCY W RODZINIE

Przemocą w rodzinie określane jest „każde zachowanie skierowane wobec osoby bliskiej, którego celem jest utrzymanie nad nią kontroli i władzy. Przemoc w rodzinie to zamierzone, wykorzystujące przewagę sił działanie przeciwko członkowi rodziny naruszające jego godność oraz podstawowe prawa i wolności, powodujące cierpienie i szkody”.

Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1390 z późn. zm.) definiuje przemoc w rodzinie jako jednorazowe lub powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodziny, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich

godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

Rodzina jest najważniejszym środowiskiem w życiu człowieka, kształtującym osobowość, system wartości, poglądy i styl życia. Ważną rolę w prawidłowo funkcjonującej rodzinie odgrywają wzajemne relacje pomiędzy rodzicami, oparte na miłości i zrozumieniu. W przypadku dezorganizacji rodzina nie jest w stanie realizować podstawowych zadań, role wewnątrzrodzinne ulegają zaburzeniu, łamane są reguły, a zachowania poszczególnych członków rodziny stają się coraz bardziej niezgodne z normami prawnymi i moralnymi oraz oczekiwaniami społecznymi.

Przemoc domowa może być zarówno skutkiem, jak i przyczyną dysfunkcji w rodzinie. Należy ją zaklasyfikować do kategorii zachowań negatywnych o dużej szkodliwości społecznej. Prowadzi do poważnych naruszeń norm moralnych i prawnych, tragicznych skutków psychologicznych, a w skrajnych przypadkach do poważnych okaleczeń czy zabójstw.

Wokół przemocy narosło wiele mitów. Jednym z nich jest przekonanie, że jest to zjawisko marginalne, występujące wyłącznie w patologicznych środowiskach. Tymczasem według danych statystycznych przemoc w rodzinie jest zjawiskiem powszechnym i stanowi poważny problem społeczny. Znęcanie się nad rodziną jest najczęściej popełnianym przestępstwem w Polsce, zaraz po przestępstwach przeciwko mieniu i życiu.

Przemoc ze strony najbliższej osoby jest doświadczeniem traumatycznym, okaleczającym psychikę. Przemoc w rodzinie przybiera różne formy: od przemocy fizycznej, przez przemoc psychiczną i seksualną, po przemoc ekonomiczną. Przemoc w rodzinie rzadko jest incydem jednorazowym. Zazwyczaj ma ona charakter długotrwały i cykliczny.

Rodzaje przemocy:

- Przemoc fizyczna
 - jej celem jest zadanie ofierze bólu fizycznego, uszkodzenie jej ciała, pogorszenie jej zdrowia lub pozbawienie ją życia.
- Przemoc seksualna
 - to zachowanie zmuszające ofiarę do podjęcia niechcianych zachowań seksualnych lub zdeprecjonowania jej seksualności.
- Przemoc psychiczna
 - to zachowanie, którego celem jest umniejszanie poczucia własnej wartości ofiary, wzbudzanie w niej strachu.
- Przemoc ekonomiczna
 - to każde zachowanie, którego celem jest ekonomiczne uzależnienie ofiary od sprawcy.
- Zaniechanie
 - to ciągle niezaspakajanie podstawowych potrzeb fizycznych i emocjonalnych.

Cykle przemocy:

1. Faza narastania napięcia – początkiem cyklu jest zwykle wyczuwalny wzrost napięcia, narastają sytuacje konfliktowe,

2. Faza ostrej przemocy – następuje wybuch agresji, sprawca przemienia się w kata, może dokonać strasznych czynów nie zwracając uwagi na krzywdę innych,

3. Faza miodowego miesiąca – to czas skruchy i okazywania miłości. Sprawca zaczyna dostrzegać to, co się wydarzyło. Próbuje załagodzić sytuację, przeprosza, obiecuje poprawę, staje się uczynny i miły. Pozwala ofiarom uwierzyć, że teraz będzie inaczej.

Sytuację przemocy w rodzinie często opisuje się także w innych kategoriach nazywanych przemocą „gorącą” lub „chłodną”.

Przemoc gorąca to gwałtowne wybuchy tłumionych uczuć złości, frustracji, wściekłości, powodujące agresywne zachowania wobec najbliższych.

Przemoc chłodna przyjmuje najczęściej postać bardzo rygorystycznego stylu wychowania czy też autorytarnego traktowania dorosłych członków rodziny. Stosujący przemoc, przekonany o słuszności swoich czynów, zawsze znajduje dla nich usprawiedliwienie.

Przemoc w rodzinie jest zjawiskiem złożonym, wieloaspektowym, rozpatrywanym w czterech perspektywach: prawnej, psychologicznej, moralnej i społecznej. Dlatego przeciwdziałanie jej wymaga podejścia interdyscyplinarnego.

Z punktu widzenia prawa przemoc uznawana jest za przestępstwo, co zobowiązuje służby policyjne i wymiar sprawiedliwości do interweniowania, podejmowania działań na rzecz ochrony ofiar, ścigania i karania sprawców.

Aspekt psychologiczny zwraca uwagę na mechanizmy przemocy w rodzinie, relacje między doznającym a stosującym przemoc, odczuwane przez doświadczających skutki przemocy, a także na możliwości wyjścia z przemocy.

Spojrzenie od strony moralnej odwołuje się do wartości, takich jak: poszanowanie życia ludzkiego, zdrowia i godności ludzkiej.

Zaś z punktu widzenia społecznego, zwracają uwagę funkcjonujące mity i stereotypy usprawiedliwiający zachowania przemocowe.

W bezpośrednim kontakcie z osobami doznającymi przemocy czy stosującymi przemoc w rodzinie ważne jest rozumienie przemocy na każdej płaszczyźnie. Każda osoba podejmująca się pracy z pokrzywdzonymi czy stosującymi przemoc powinna robić to zgodnie ze swoim przygotowaniem zawodowym i możliwościami instytucji, jaką reprezentuje, a także mieć świadomość granicy swoich kompetencji.

III. PRAWNE PODSTAWY PROGRAMU

Program realizowany będzie w oparciu o następujące przepisy:

- Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1390),
- Ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (t. j. Dz. U. z 2015 r. poz. 163 z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t. j. Dz. U. z 2012r., poz. 1356 z późn. zm.)
- Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t. j. Dz. U. z 2012r. poz. 124z późn. zm.)

- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553 z późn. zm.)
- Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 583, 1062, 1087, 1199, 1274.),
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” (Dz. U. Nr 209, poz. 1245),
- Krajowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014-2020 (M. P. poz. 445).
- Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w powiecie brzeskim na lata 2014-2018.

IV. DIAGNOZA ZJAWISKA PRZEMOCY W RODZINIE W GMINIE LUBSZA

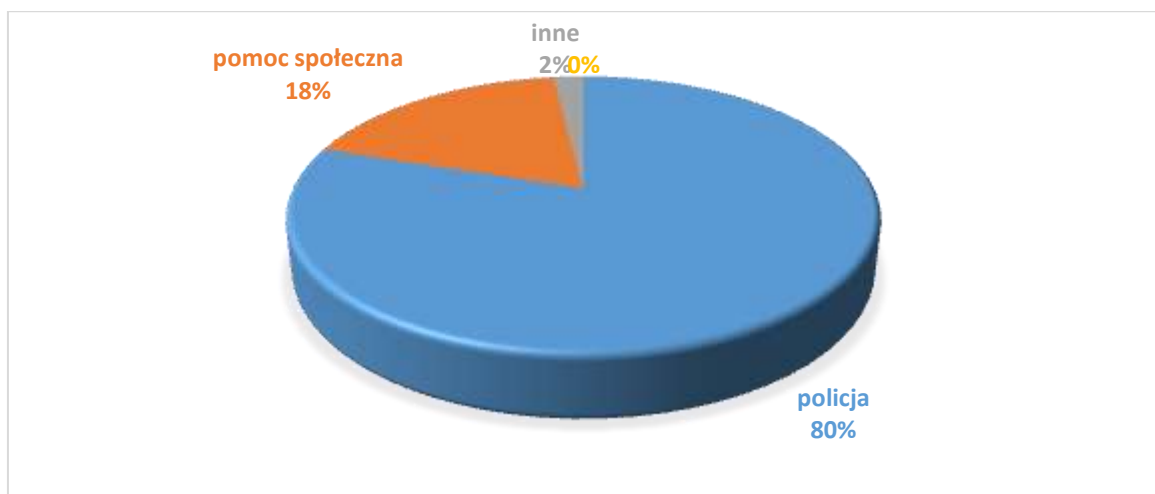
W okresie 2013-2015 w gminie Lubsza zostało założonych 60 „Niebieskich Kart”.

Tabela nr 1. Liczba założonych Niebieskich kart w latach 2013-2015 w gminie Lubsza.

	2013	2014	2015	Ogółem
Ilość założonych Niebieskich Kart	15	17	28	60

Jak wynika z poniższego wykresu, 48 „Niebieskich Kart” , co stanowi 80 % zostało założonych przez Policję, 11 „NK”, czyli 18 % przez pracowników pomocy społecznej, 2 % przez inne instytucje. W okresie 2013-2015 przedstawiciele Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, służby zdrowia i oświaty nie zakładali „ Niebieskich Kart”.

Wykres nr. 1. % udział instytucji zakładających „Niebieskie Karty” w latach 2013-2015 w gminie Lubsza.

Źródło: Zespół Interdyscyplinary ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie

W okresie 2013-2015 na terenie gminy Lubsza głównie osobami podejrzanymi o stosowanie przemocy w rodzinie, w których zostały założone „Niebieskie karty” byli mężczyźni (97%), kobiety stanowiły jedynie 3 %.

Wykres nr 2. % podział osób podejrzanych o stosowanie przemocy ze względu na płeć.

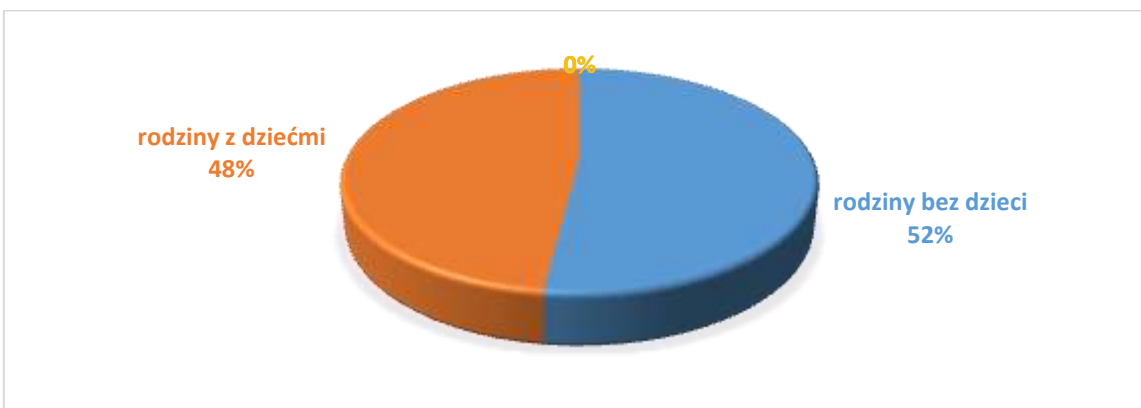

Źródło: Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie

W okresie 2013-2015 założono łącznie 60 „ Niebieskich Kart”, z tego 29 (48 %) „NK” w rodzinach w których wychowywane są małoletnie dzieci. Ilość dzieci w tych rodzinach wynosi 59.

Z analizy założonych „ Niebieskich Kart” wynika iż wprawdzie rodzin z małoletnimi dziećmi jest nieznacznie mniej, jednakże praca w tych rodzinach jest bardziej intensywna, angażuje się w nią więcej instytucji (np. pedagog szkolny, kurator sądowy), po to aby zapewnić bezpieczeństwo małoletnich.

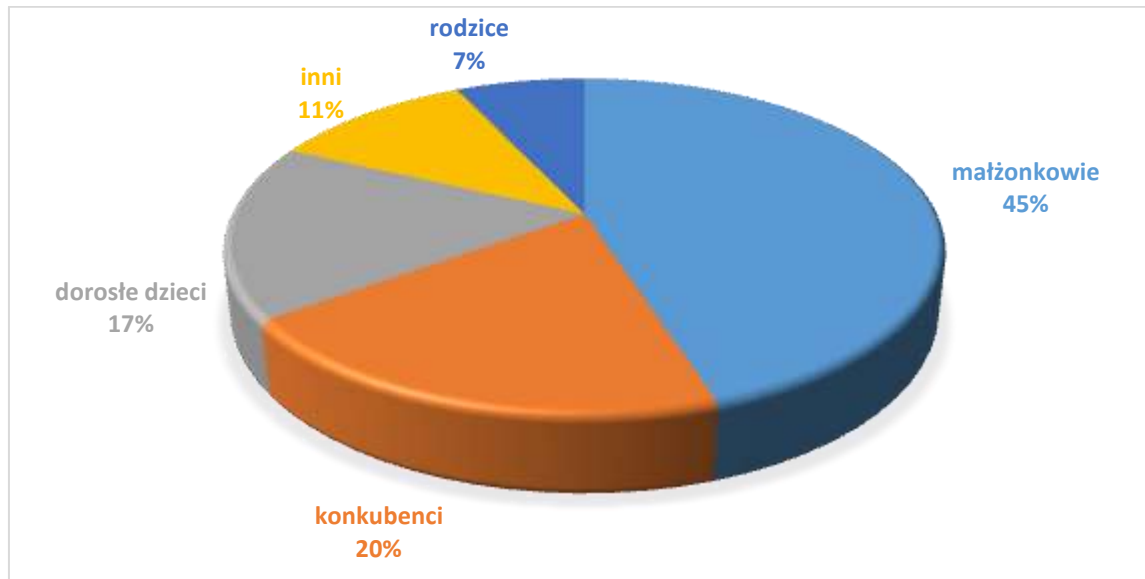
Wykres nr 3. % udział rodzin, w których występuje przemoc do rodzin z małoletnimi dziećmi w latach 2013-2015 w gminie Lubsza.

Źródło: Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie

Z analizy założonych „Niebieskich Kart” wynika iż najczęściej osobami podejrzanymi o stosowanie przemocy są małżonkowie 45%, konkubenci 20%, dorosłe dzieci 17 %, inni członkowie rodziny (np. brat, teść, zięć, szwagier) 11 %. Tylko w nielicznych sytuacjach osobami podejrzanymi o stosowanie przemocy są rodzice 7%.

Wykres nr 4 Stopień pokrewieństwa osób podejrzanych o stosowanie przemocy do ofiary.

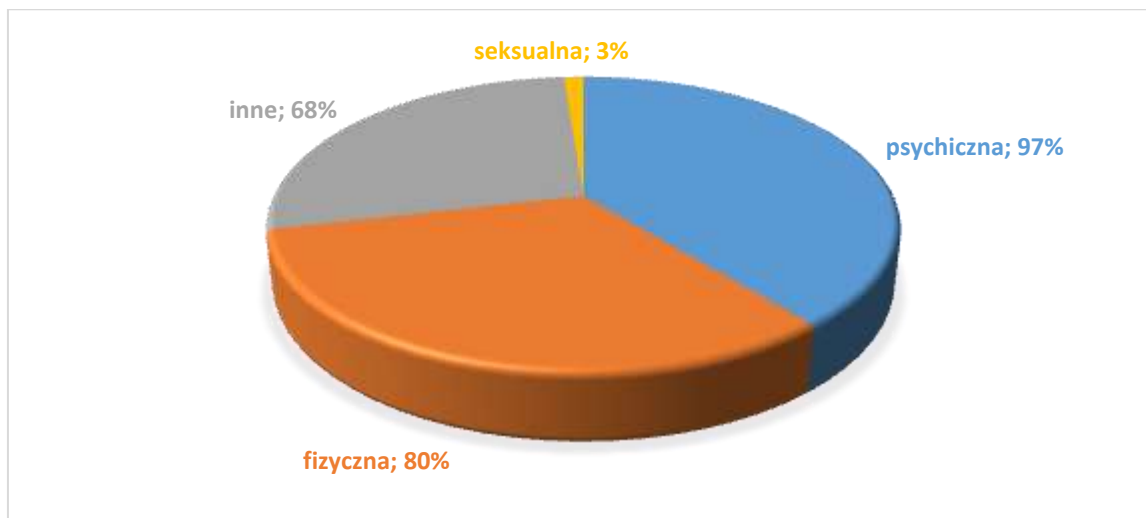

Źródło: Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie

W przypadku stosowania przemocy w rodzinie tylko w nielicznych przypadkach stosowany jest jeden rodzaj przemocy. Najczęściej stosowaną formą jest przemoc psychiczna (m.in. izolacja, wyzwiska, ośmieszanie, groźby, kontrolowanie, ponizanie, ciągłe niepokojenie) , nierzadko połączona z przemocą fizyczną (m.in. popychanie, uderzanie , wykręcanie rąk, duszenie, policzkowanie) i innego rodzaju zachowaniami (np. niszczenie, uszkodzenie, przywłaszczenie lub kradzież mienia, groźby karalne, znieważanie). W 3 przypadkach odnotowano przemoc seksualną. Procedura Niebieskiej Karty nie obejmuje przemocy ekonomicznej.

W okresie 2013-2015 osoby zgłaszające stosowanie przemocy w rodzinie najczęściej deklarowały występowanie przemocy psychicznej 97 %, fizycznej 80 %, innych rodzajów zachowań 68 %. 5 % ofiar przemocy domowej doznało przemocy seksualnej.

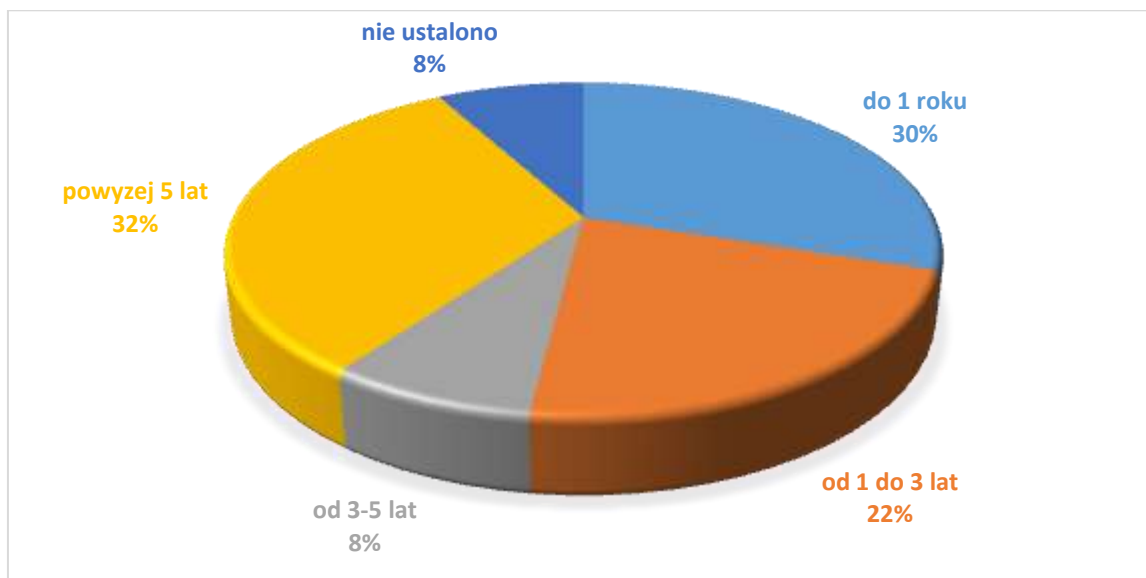
Wykres nr 5 Rodzaj stosowanej przemocy w rodzinie.

Źródło: Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie

Okres stosowania przemocy jest bardzo zróżnicowany. 32 % ofiar przemocy ujawniło jej stosowanie dopiero po 5 latach., natomiast 30 % ofiar założyło Niebieską Kartę w bardzo krótkim okresie jej trwania, czyli do 1 roku. Od 1 do 3 lat przemoc stosowana była w przypadku 22 % rodzin, a w 8 % rodzin przemoc trwała od 3-5 lat. w 8 % rodzin ofiary przemocy nie były w stanie określić okresu występującej przemocy.

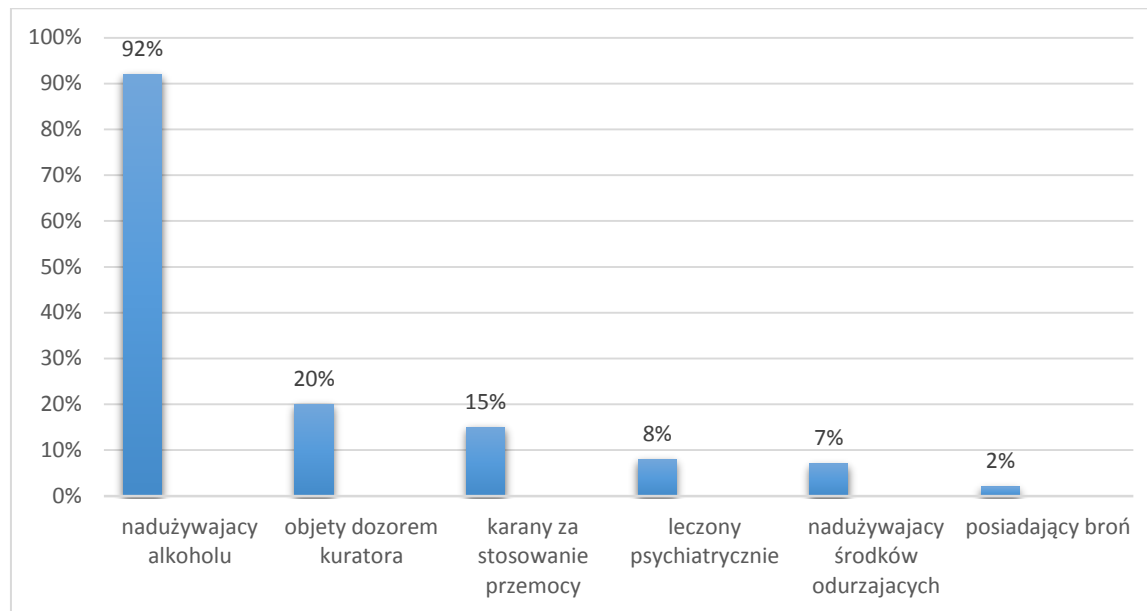
Wykres. nr 6 Okres stosowania przemocy.

Źródło: Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie

Z analizy Niebieskich kart wynika iż 93 % osób podejrzanych o stosowanie przemocy domowej nadużywa alkoholu, 7% nadużywa środków odurzających, substancji psychotropowych lub leków. W przypadku 20 % osób podejrzanych o stosowanie przemocy sąd zastosował dozór kuratora sądowego. 15 % osób podejrzanych o stosowanie przemocy w przeszłości była już karana za stosowanie przemocy. Należy zwrócić uwagę na fakt iż 8 % osób podejrzanych o stosowanie przemocy była leczona psychiatrycznie. Niepokojącym sygnałem jest fakt iż 2 % osób podejrzanych o stosowanie przemocy posiada broń.

Wykres. nr 7 charakterystyka osób podejrzanych o stosowanie przemocy

Źródło: Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie

W okresie 2013-2015 Zespół Interdyscyplinarny d.s. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w Lubszy złożył 29 zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz 17 zawiadomień do Sadu Rejonowego w Brzegu, Wydziału III Rodzinnego i Nieletnich o wgląd w sytuację rodzin, w których wychowują się małoletnie dzieci. W w/w okresie Zespół Interdyscyplinarny złożył 37 wniosków do Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Lubszy w celu podjęcia leczenia odwykowego oraz 16 wniosków do udziału w Programie Korekcyjno-Edukacyjnym dla osób stosujących przemoc w rodzinie. Ponadto 1 rodzina (matka z 2 małoletnich dzieci) została interwencyjnie umieszczona w Specjalistycznym Ośrodku Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie w Opolu.

Tabela nr 2. Działania Zespołu Interdyscyplinarnego, podejmowane w związku z przemocą w rodzinie.

	2013	2014	2015	Ogółem
Liczba zawiadomień złożonych do prokuratury o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z art. 207 § 1 kk	6	10	13	29
Liczba zawiadomień złożonych do sądu rodzinnego z wnioskiem o wgląd w sytuację rodziny	6	9	2	17
Liczba wniosków złożonych do GKRPA o skierowanie na leczenie odwykowe	12	10	15	37
Liczba osób skierowanych do udziału w Programie Korekcyjno-Edukacyjnym dla osób stosujących przemoc w rodzinie	0	12	4	16
Liczba osób umieszczonych w mieszkaniu chronionym dla ofiar przemocy lub innej placówce	0	0	1	1

Źródło: Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie

Tabela nr 3. Działania Komendy Powiatowej Policji w Brzegu w sprawie złożonych zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, podejmowane w związku z przemocą w rodzinie.

	2013	2014	2015	Ogółem
Liczba zawiadomień złożonych do prokuratury o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z art. 207 § 1 kk	6	10	13	29
z tego:				
Wydanie postanowień o odmowie wszczęcia dochodzenia	1	0	2	3
Wydanie postanowień o umorzeniu dochodzenia	0	3	6	9
Sformułowanie aktu oskarżenia	1	4	0	5
Brak danych	4	3	5	12

Źródło: *Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie*

Z analizy przedstawionych powyżej danych wynika, że przemoc w rodzinie na terenie naszej gminy jest problemem społecznym. Należy przypuszczać, że rzeczywista liczba osób i rodzin dotkniętych przemocą jest znacznie wyższa niż wskazują na to przywołane statystyki. Osoby doznające przemocy domowej często przez wiele lat ukrywają swój problem, dlatego trudno jest określić dokładną skalę problemu przemocy. Od czasu powstania Zespołu Interdyscyplinarnego, działania podejmowane na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie są intensywniejsze i coraz bardziej skuteczne. Ponieważ przemoc w rodzinie jest ciągle dużym problemem naszej gminy, należy zatem wzmocnić dotychczasowe działania, które powinny mieć charakter współpracy interdyscyplinarnej poszczególnych instytucji lokalnych. Efektem takiej współpracy będzie skuteczne zapobieganie, rozpoznawanie oraz przeciwdziałanie przemocy i jej skutkom.

Zasoby gminy:

Na terenie gminy Lubsza funkcjonują służby, które w zakresie swoich kompetencji mają zadanie przeciwdziałać przemocy w rodzinie. Są to przede wszystkim:

- Zespół Interdyscyplinarny,
- Punkt Konsultacyjny,
- Ośrodek Pomocy Społecznej,
- Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

Ponadto wiele instytucji i organizacji działających na terenie gminy Lubsza spotyka się w codziennej działalności ze zjawiskiem przemocy i jego skutkami. Są to m.in.:

- Gminny Ośrodek Kultury,
- placówki oświatowe – szkoły, przedszkola,
- placówki ochrony zdrowia,
- parafie.

Poza gminą Lubsza swoje siedziby mają również inne instytucje działające na rzecz mieszkańców naszej gminy dotkniętych przemocą, współpracujące z miejscowymi służbami pomocowymi:

- Sąd Rejonowy w Brzegu,
- Komenda Powiatowa Policji w Brzegu,
- Prokuratura Rejonowa w Brzegu,
- Zespół Kuratorskiej Służby Sądowej Sądu Rejonowego w Brzegu,
- Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Brzegu,
- Poradnia dla Osób Uzależnionych Specjalistyczny Zakład Opieki Zdrowotnej BETA s.c. w Brzegu.

V. CELE PROGRAMU

Cel główny:

Celem głównym programu jest zwiększenie skuteczności działań na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Cel ten oparty jest na realizacji zadań gminy w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie, szczególnie poprzez promowanie działań profilaktycznych, wspieranie osób doświadczających przemocy oraz pracy ze sprawcami przemocy nad zmianą ich zachowań i postaw.

Cele szczegółowe:

- Diagnozowanie i monitorowanie problemu przemocy.
- Podniesienie świadomości i wrażliwości społecznej na problemy związane z przemocą w rodzinie
- Zwiększenie dostępności i efektywności działań profilaktycznych z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, adresowanych do różnych grup odbiorców.
- Zwiększenie kompetencji zawodowych pracowników służb i instytucji zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie.
- Zapewnienie kompleksowej pomocy członkom rodzin, w których występuje problem przemocy.

VI. DZIAŁANIA SŁUŻĄCE REALIZACJI PROGRAMU

1. Diagnozowanie i monitorowanie problemu przemocy w rodzinie

- Zbieranie i uaktualnianie informacji na temat rozmiarów problemu przemocy w rodzinie oraz zasobów środowiska lokalnego (statystyki Ośrodka Pomocy Społecznej, Punktu Konsultacyjnego, GKRPA, szkół.)
- Monitorowanie problematyki przemocy w rodzinie oraz udzielanej pomocy.

2. Podniesienie świadomości i wrażliwości społecznej na problemy związane z przemocą w rodzinie

- Prowadzenie kampanii informacyjno-edukacyjnych (lokalna prasa, Internet, ulotki, broszury) na temat zjawiska przemocy i możliwości jej przeciwdziałania.
- Rozpowszechnianie materiałów informacyjnych (ulotek, broszur, plakatów) o przemocy w rodzinie i możliwościach uzyskania pomocy.

3. Zwiększenie dostępności i efektywności działań profilaktycznych z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie adresowanych do różnych grup odbiorców

- Realizacja programów adresowanych do dzieci, młodzieży, rodziców i nauczycieli (dotyczących m.in. konstruktywnej komunikacji interpersonalnej, porozumiewania się bez przemocy, modyfikowania agresywnych zachowań, mediacji i umiejętności rozwiązywania konfliktów bez użycia przemocy),

- Realizacja programów profilaktycznych ukierunkowanych na rozwój umiejętności wychowawczych rodziców, ze szczególnym uwzględnieniem wychowywania bez przemocy (warsztaty umiejętności wychowawczych, szkoły dla rodziców).

4.Zwiększenie kompetencji zawodowych pracowników służb i instytucji zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie

- 4.1. Szkolenia grup zawodowych z obszaru przeciwdziałania przemocy w rodzinie dla potrzeb współpracy w grupach roboczych,
- 4.2. Szkolenie dotyczące problemu przemocy w rodzinie dla członków grup roboczych.

5.Zapewnienie kompleksowej pomocy członkom rodzin, w których występuje problem przemocy

- 5.1. Prowadzenie Punktu Konsultacyjnego,
- 5.2. Realizacja procedury Niebieskiej Karty,
- 5.3. Realizacja programów pomocy terapeutycznej dla osób doznających przemocy w rodzinie,
- 5.4. Kierowanie do udziału w programach korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie,
- 5.5. Utworzenie mieszkania chronionego dla osób doznających przemocy w rodzinie.

VII. REALIZATORZY PROGRAMU

Pomioty realizujące zadania na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie dla mieszkańców gminy Lubsza:

- Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie,
- Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
- Punkt Konsultacyjny,
- Ośrodek Pomocy Społecznej,
- Gminny Ośrodek Kultury,
- Komenda Powiatowa Policji,
- Prokuratura Rejonowa,
- Sąd Rejonowy,
- Placówki Ochrony Zdrowia,
- Placówki Oświaty,
- Organizacje pozarządowe.

VIII. KOSZTY REALIZACJI PROGRAMU

1. Źródłami finansowania wymienionych zadań są środki własne gminy przewidziane w planie finansowym poszczególnych jednostek organizacyjnych Gminy, przy czym środki na obsługę organizacyjno-techniczną zespołu interdyscyplinarnego przewidywane są w planie finansowym Ośrodka Pomocy Społecznej w Lubszy.

2. Źródłem finansowania szkoleń członków zespołu interdyscyplinarnego oraz grup roboczych mogą być środki zaplanowane w ramach wydatków gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii.

IX. MONITOROWANIE PROGRAMU

Kierownik OPS będzie co roku przedkładał Wójtowi Gminy Lubsza raport z realizacji programu. Realizacja programu będzie systematycznie monitorowana, monitoring umożliwi wgląd w realizację podejmowanych działań, ocenę ich skuteczności oraz podejmowanie działań korygujących. Uzyskane informacje pozwolą na planowanie działań, rozwijanie programu w przyszłości. Monitorowanie programu będzie prowadzone przez Ośrodek Pomocy Społecznej w Lubszy na podstawie informacji uzyskanych od realizatorów programu.

Przy ocenie programu będą brane pod uwagę następujące wskaźniki:

- Liczba osób/rodzin objętych pomocą społeczną, w tym z powodu przemocy w rodzinie,
- Liczba porad udzielonych w Punkcie Konsultacyjnym, w tym z powodu przemocy w rodzinie,
- Liczba osób zgłoszonych do GKRPA, w tym z powodu przemocy w rodzinie,
- Liczba dzieci uczęszczających do placówek oświatowych w których występuję przemoc w rodzinie, w tym liczba założonych przez placówki oświatowe Niebieskich Kart.
- Liczba prowadzonych kampanii informacyjno-edukacyjnych (lokalna prasa, Internet, ulotki, broszury) na temat zjawiska przemocy i możliwości jej przeciwdziałania.
- Liczba rozpowszechnionych materiałów informacyjnych (ulotek, broszur, plakatów) o przemocy w rodzinie i możliwościach uzyskania pomocy.
- Liczba zrealizowanych programów profilaktycznych, informacyjnych adresowanych do dzieci, młodzieży, rodziców i nauczycieli.
- Liczba zrealizowanych programów profilaktycznych ukierunkowanych na rozwój umiejętności wychowawczych rodziców, ze szczególnym uwzględnieniem wychowywania bez przemocy.
- Liczba przeszkolonych grup zawodowych z obszaru przeciwdziałania przemocy w rodzinie dla potrzeb współpracy w grupach roboczych.
- Liczba szkoleń członków grup roboczych dotyczących problemu przemocy w rodzinie.
- Ilość założonych Niebieskich Kart.
- Liczba ofiar przemocy w rodzinie.
- Liczba osób biorących udział w programach pomocy terapeutycznej dla osób doznających przemocy w rodzinie.
- Liczba osób biorących udział w programach korekcyjno – edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie.